

Studiul 9

20 februarie – 26 februarie

Marea luptă în timpul bisericii primare

Textul de memorat: „Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând; și au priceput că fuseseră cu Isus.” (Faptele apostolilor 4:13)

Prejudecățile urmașilor Săi au fost principalul impediment cu care S-a confruntat Isus. Ucenicii nu prea luau în seamă cuvintele Sale dacă ele nu se potriveau cu ideile lor despre Mesia. și, până în ziua înălțării Sale la cer, au continuat să-I pună întrebări despre eliberarea Israelului de romani.

Abia după zece zile de rugăciune și de părtășie strânsă în prezența lui Dumnezeu, ideile preconceptuate care îi stăpâneau au început să fie înlocuite cu adevărul și ucenicii au fost gata să asculte ce le spunea Dumnezeu. Ei s-au pregătit în această perioadă pentru evenimentele extraordinare care au avut loc cu ocazia Cincizecimii.

Desigur că biserica s-a confruntat în continuare cu multe probleme, venite mai ales din partea conducătorilor religioși, dintre care unii erau hotărâți să o oprească, la fel cum făcuseră cu Isus.

În studiul din această săptămână, vom vedea cum s-a desfășurat marea luptă pe diverse planuri. Vom vedea o luptă fățișă, pentru că Satana le insufla conducătorilor gândul de a reprima adevărul. Totodată, vom vedea că ea s-a dat pe un teren ascuns de privirile oamenilor, dar mult mai important: pe terenul inimii omenești.

Duminică, 21 februarie - Un nou început

După înviere, timp de patruzeci de zile, Isus li S-a mai arătat ucenicilor pentru a le confirma că înviase și pentru a-i ajuta să înțeleagă mai bine multe lucruri despre Împărăția lui Dumnezeu (Faptele 1:3; 1 Corinteni 15:4-7). Cu toate acestea, în zilele când se adunau laolaltă și chiar în ziua înălțării Sale la cer, cea mai mare preocupare a lor era să știe când avea să-i biruiască Isus pe romani (Faptele apostolilor 1:6).

Ideile lor cu privire la ce ar fi trebuit să se întâmple erau atât de puternice, încât nu auzeau ce le spunea Isus. Chiar și după cei trei ani și jumătate de instruire minuțioasă oferită de cel mai bun profesor din câți a cunoscut lumea vreodată, ei încă aveau multe concepții greșite.

1. Citește Faptele 1:6-8. Cum a răspuns Isus în fața ignoranței lor?

Isus a canalizat discuția spre problemele care contau cu adevărat și nu Și-a ocupat timpul cu corectarea ideilor lor greșite. Primirea puterii Duhului Sfânt era cu mult mai importantă decât discuțiile despre timpul instaurării noii împărății.

Ucenicii L-au urmărit cum Se înălța la cer și, după ce a dispărut într-un nor, doi îngeri i-au asigurat că Domnul avea să Se întoarcă. El a fost primit în cer ca Împărat biruitor și avea să vină iar, ca împărat, așa cum așteptau ei atunci când L-au întrebat despre restaurarea împărăției lui Israel. Însă revenirea Sa în slavă avea să întreacă speranțele lor, pentru că avea să vină ca împărat al întregii lumi și nu doar al unei mici țări din Orientul Mijlociu.

Cei unsprezece ucenici au coborât de pe Muntele Măslinilor și s-au întors în Ierusalim cu mintea copleșită de amintiri și cu inima plină de adevărurile pe care li le descoperise Isus. Dar mai aveau nevoie de ceva ca să înțeleagă. Aveau nevoie să aștepte câteva zile, așa cum le spusese Isus, ca să primească botezul cu Duhul Sfânt (Faptele 1:4,5), pentru a avea putere asupra dușmanului care, deși înfrânt, încă mai era activ și pentru a aduce la îndeplinire misiunea încredințată de Isus.

Ce diferență majoră observi între atitudinea pe care au avut-o ucenicii unii față de alții în Matei 20:20-24 și atitudinea lor din Faptele 1:14? Ce lecție învățăm de aici? Cum poți să te pregătești pentru revărsarea Duhului Sfânt?

Luni, 22 februarie - Revărsarea Duhului Sfânt

Timp de zece zile, urmașii lui Isus s-au rugat, și-au evaluat experiența cu Isus în lumina Scripturii, au dat dovadă de smerenie și de acceptare reciprocă și, în final, I-au permis Duhului Sfânt să le întipărească adevărul în suflet. Duhul lui Dumnezeu care, la început, la facerea lumii, Se mișca pe deasupra apelor, S-a mișcat acum și pe deasupra ucenicilor, arătându-Se sub forma unor limbi de foc care s-au așezat pe fiecare dintre ei (Faptele 2:2,3). Era clipa unui nou început, clipa unei noi creații.

2. Ce semnificație au evenimentele din Faptele apostolilor 2:5-12? Compară cu Geneza 11:1-9.

După potop, locuitorii pământului au vrut să construiască un turn al cărui vârf să ajungă până la cer (Geneza 11:1-9). Pentru a pune capăt planului lor arogant și necugetat (dar și altor rele pe care și le puseseră în gând - vezi vers. 5, 6), Domnul le-a încurcat limba și i-a împrăștiat „pe toată fața pământului” (vers. 7-9).

La Cincizecime, Dumnezeu a făcut exact opusul. Grupul de credincioși era pregătit să proclame vestea bună că într-o zi răul avea să fie înlăturat pentru totdeauna.

În Ierusalim se aflau atunci oameni „din toate neamurile care sunt sub cer” (Faptele apostolilor 2:5; compară cu ceea ce s-a întâmplat la Turnul Babel). Când i-au auzit pe ucenici vorbind în limba lor, s-au adunat să vadă ce se întâmpla (vers. 6-11). Petru a folosit ocazia pentru a le ține o cuvântare. El le-a vorbit despre revărsarea Duhului Sfânt care îi pregătește pe oameni pentru întâlnirea cu Dumnezeu, le-a arătat care a fost adevărata misiune a lui Mesia și i-a muștră pentru că L-au răstignit (vers. 17-21, 23). Ascultătorii au fost „străpunși în inimă” (vers. 37) și trei mii de oameni au primit botezul și li s-au alăturat ucenicilor (vers.41).

Unii oameni, care, insuflați de Satana, strigaseră: „Răstignește-L!” acum, sub influența Duhului Sfânt, au fost convertiți. Ce ne spune acest fapt despre Dumnezeu?

Marți, 23 februarie - Înaintea saducheilor

3. Citește Faptele apostolilor 4:1-30. Cum se desfășoară aici marea luptă? Cum acționează Satana în această situație și cum intervine Dumnezeu?

„Preoții și conducătorii au văzut că Hristos era înălțat mai presus decât ei. Când i-au auzit pe apostoli declarând că Hristos înviase din morți, saducheii, care nu credeau în înviere, s-au mâniat, fiindcă și-au dat seama că, dacă li se permitea să predice despre Mântuitorul înviat și să facă minuni în Numele Său, atunci doctrina că nu va exista nicio înviere avea să fie respinsă de toți și secta saducheilor avea să dispară repede.”- Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, Editura Viață și Sănătate, ed. 2014, pp. 59-60, (în orig., p. 68)

Conducătorii aceștia au fost deranjați în special de vindecarea făcută de Domnul prin intermediul lui Petru (vezi Faptele 3:1-10). Ei i-au chemat pe ucenici să dea socoteală, dar, spre mirarea lor, acești „oameni necărturari și de rând” (Faptele 4:13) nu s-au intimidat. Le-au cerut atunci să iasă din încăpere și s-au sfătuit să le ceară să nu-i mai învețe pe oameni în Numele lui Isus, gândindu-se că așa îi vor supune (Faptele 4:18). Dar cât de mult se înșelau!

Apostolii s-au întors la ceilalți credincioși și L-au lăudat împreună pe Dumnezeu (Faptele 4:24). S-au rugat apoi pentru mai mult curaj și pentru mai multe semne și minuni (Faptele 4:29,30). Răspunsul la rugăciunea lor nu s-a lăsat așteptat. Oamenii din Ierusalim au auzit despre faptele lor și i-au întins pe bolnavi pe ulițe, pentru ca, atunci când Petru trecea pe acolo, să treacă peste ei umbra lui (Faptele 5:15). De asemenea, oamenii din cetățile vecine au venit la Ierusalim cu bolnavii lor și toți au fost vindecați (Faptele 5:16).

Indiciile marii lupte sunt clare aici: saducheii lipsiți de scrupule caută să suprimă adevărul; oamenii credincioși citesc Scriptura și se roagă pentru putere divină, bolnavii sunt vindecați și sufletele se întorc la Dumnezeu. Poate că astăzi lucrarea nu se desfășoară la fel ca atunci, la prima vedere cel puțin, dar să nu uităm niciodată care va fi deznodământul marii lupte și că, în final, vom fi victorioși, datorită vieții și morții lui Isus.

Miercuri, 24 februarie - Uciderea lui Ștefan cu pietre

Ucenicii nu au fost singurii chemați în fața autorităților religioase din acea vreme. Ștefan, un om „plin de har și de putere”, care făcea „minuni și semne mari” (Faptele apostolilor 6:8), a fost și el adus înaintea lor. Și pentru că mărturia lui era foarte puternică, adversarii au fost nevoiți să recurgă la acuzații false ca să-l poată duce înaintea Sinedriului (Faptele 6:9-14).

4. În Faptele apostolilor 7:2-53 este redată cuvântarea ținută de Ștefan înaintea acuzatorilor săi, care „îi tăia la inimă” (vers. 54), în sensul că îi convingea. Cuvântarea lui Petru avusese un efect asemănător asupra ascultătorilor săi („au rămas străpunși în inimă”, Faptele 2:37). Care au fost reacțiile ascultătorilor în aceste două situații? Cum se explică diferența dintre cele două atitudini?

Până la momentul acela, apostolii reușiseră să scape nevătămați când i-au acuzat pe conducători de uciderea lui Mesia, însă Ștefan, când le-a adus aceeași învinuire, a sfârșit ucis de o mulțime de oameni întărâțați. Moartea lui a marcat începutul eforturilor lui Satana de a desființa noua mișcare. Până atunci, urmașii lui Isus au fost hărțuiți și amenințați; de atunci înainte, aveau să fie uciși. Ștefan a fost primul din seria martirilor.

„După moartea lui Ștefan, Saul a fost ales ca membru al Sinedriului, avându-se în vedere contribuția lui cu acea ocazie. Pentru o vreme, el a fost un instrument puternic în mâinile lui Satana pentru a-și împlini răzvrătirea împotriva Fiului lui Dumnezeu. Dar, în scurt timp, acest neobosit prigonitor avea să fie folosit la zidirea bisericii pe care acum o dărâma. Cineva mai puternic decât Satana îl alesese pe Saul să ia locul lui Ștefan, care fusese martirizat, ca să predice și să sufere pentru Numele Său și să răspândească în lung și în lat vestea cea bună a mântuirii prin sângele Său: - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, Editura Viață și Sănătate, ed. 2014, p. 76, (în orig., p. 102)

Cum încearcă Satana să lovească în urmașii lui Isus astăzi?

Joi, 25 februarie - Schimbarea atitudinii

Ucenicii au avut de luptat nu numai împotriva ideilor preconceptuate care îi împiedicau să înțeleagă învățăturile lui Isus, ci și împotriva prejudecăților etnice. Despre prejudecata de acest tip este vorba și în relatarea despre femeia de la fântâna lui Iacov, căreia Isus i-a cerut apă și care a fost surprinsă de această cerere pentru că „iudeii... n-au legături cu samaritenii” (Ioan 4:9).

Prejudecățile etnice ies în prim-plan și în relatarea despre Corneliu, centurionul roman de la Cezareea. El era un om „cucernic și temător de Dumnezeu” și foarte respectat de localnici (Faptele 10:2; 22). Un înger îi spusese că putea afla voia lui Dumnezeu pentru el dacă trimitea la Iope să-l cheme pe Petru.

În acest timp, în Iope, Petru era urcat pe acoperișul casei în care era găzduit și se ruga (vers. 9). Pe când aștepta să fie pregătită masa, a avut o viziune ciudată: se făcea că se deschide cerul și coboară din el un fel de față de masă uriașă, înnodată la colțuri, plină cu animale pe care el le considera „necurate”, dar un glas i-a poruncit să taie și să mănânce (vers. 11-14).

5. Cum a reacționat Petru când i s-a spus să mănânce carne necurată și care este semnificația acestei viziuni? Faptele 10:12-29

Prin viziunea aceasta, Dumnezeu i-a dat lui Petru o lecție importantă. Unii consideră că atunci Dumnezeu ar fi schimbat alimentația oamenilor, permițându-le să mănânce orice fel de carne. Dar Petru nu a interpretat așa viziunea. Nici lui nu i-a fost clar de la început ce însemna. Când au sosit oamenii trimiși de Corneliu și l-au rugat să meargă cu ei, Petru s-a simțit îndemnat să meargă și, când s-a întâlnit cu Corneliu, a reușit să înțeleagă semnificația viziunii: Hristos este Mântuitorul tuturor oamenilor; El a murit și pentru neevrei.

Petru a primit o lecție pe care mulți dintre noi nu și-au însușit-o încă. În Hristos, toate barierele sunt înlăturate și distincția dintre diferitele categorii de oameni nu mai există (Faptele 10:35).

Cum putem identifica propriile prejudecăți etnice și cum putem scăpa de ele?

Vineri, 26 februarie - Un gând de încheiere

Unul dintre personajele romanului *Frații Karamazov*, al scriitorului rus Fiodor Dostoievski, își imaginează ce s-ar fi întâmplat dacă Isus S-ar fi arătat lumii pentru o clipă, ca om simplu, în vremurile cele mai crâncene ale Inchiziției. El construiește o întreagă poveste, în care Marele Inchizitor Îl acuză pe Isus că le-a dat oamenilor libertate mai multă. Cuvintele lui, deși insolente și cinice, au un sâmbure de adevăr. Durerea, răul, păcatul, suferința și moartea, sugerează el, se datorează libertății. Dar nu libertatea este cauza, ci modul greșit în care și-o exercită oamenii. Dacă n-ar fi fost liber, omul n-ar fi putut să iubească. Cursul marii lupte în lumea noastră este influențat în mare măsură de ceea ce au făcut și fac oamenii cu acest dar costisitor al libertății (jertfa de la cruce ne arată cât a costat). După cum am văzut săptămâna aceasta, unii au ajuns să cunoască Evanghelia, s-au căit și și-au predat inimile lui Isus; alții au cunoscut-o, dar L-au ucis pe mesager. Libertatea este un dar prețios, însă trebuie să fim atenți ce facem cu el.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Judecătorii 5-11

1. Pe cine și de ce a blestemat Îngerul Domnului?
2. Ce trebuia să zidească Ghedeon în locul altarului dăruit al lui Baal?
3. Ce anume a ajuns o cursă pentru Ghedeon și Israel?
4. Când fiii lui Amon au trecut Iordanul să-i bată pe israeliți, ce au recunoscut copiii lui Israel?

Viața lui Iisus, capitolul 61

5. După ce se poate recunoaște pocăința neadevărată?